

vsi tisti bodo pogubljeni. Kaj rečeš dragi prijatelj na to? Jaz te vprašam, ljubi „Štajerc“, ali je res, kateri Te čitamo, da bomo pogubljeni? Če je temu tako, potem pač ne bomo samo mi pogubljeni, pač pa bodejo tudi vsi tisti farji, kateri zlorabljajo hram božji v politiko in ki tudi sami čitajo naš list. Vprašam Vas, dragi Cir-kovčani, ali Vam je povedal misijonar tudi to, da bodejo tisti Damas Macooh in njegovi tovariši, ki so obkradli Mater Božjo in ubili človeka, prvi, ki bodejo pljuvali peklenski ogenj na večne čase? Tega Vam ta božji svetnik gotovo ni po-vedal. Ve uboge misijonske duše, dajte Bogu kar je božjega, „Štajerca“ pa pustite v miru! Dragi „Štajerc“! Ne dvomim, da je g. kaplan Melhijor Zorko „našuntal“ te črne peteline zoper „Štajerca“, ker kakor vemo je naš ljubi „Šta-jerc“ mnogokrat kaj lepega o tem kaplanu in njegovih prijateljicah prinesel na beli dan. Za zdaj dovolj, ljubi „Štajerc“! Vam pa, dragi Cir-kovčani, kličem: Ne bojte se, ker kateri Vas sodijo, bodo sami sojeni. Tebi pa kličem, dragi „Štajerc“: Imej vedno oestro krtačo in stoj trdno kot skala na mnogo let! Popotnik.

Frauheim. Cenjeni g. urednik! Nad vse najbolj srečni smo Framčani. Dne 25. marca imeli smo političen shod. Govorila sta ljudska odre-šenika general-kaplan Korošec in „kmet“ Roškar. Korošec je nad vse najbolj bičal Nemce, „nem-čurje“ in „Štajercijance“ ter rekel, da vsega so le Nemci krivi. Hvalilo se je Piška. Mi dobro vemo, zakaj se gre. Letos bo treba glasove! Poslušalcev je bilo malo. Opaziti je bilo le g. feim-mušta Muršeca in nekaj stárčkov, par žen in otrok. Od vseh krajev nam donasajo podporo. Pri najbolj klerikalni gostilni vidimo na platu letak, ki vabi na Slivnico. Dne 24. in 25. so baje g. Pišek hauptman „čukov“ eksercirali z „čuki“, „Turke pred Dunajem.“ Kaj, dragi bralci „Štajerca“, nismo li srečni? Ali ni to dosti lepa podpora? Kaj hočemo še več? Oj ti srečna šta-jerska dežela!

Polenšak. Dragi „Štajerc“, kakor ti je že znano, je naš župnik Poplatnik pretečeno leto vedno pridigal, da bo vsak najbuhši nečistnik poprej izveličan, kakor tisti, kateri je Ploja volil ali pa „Štajerca“ čital. Ker pa zdaj vidi, da bo skoraj več nezakonskih mater nego zakonskih, tedaj je imel pretečeno nedeljo krščanski nauk, katerega se je udeležilo največ otrok. Tedaj ka-kor strela iz jasnega neba začel je udrihati po tebi, dragi „Štajerc“, in po naših zapeljanih de-kletah, petkrat, s ponovljenimi besedami, da on ni odgovoren za naše „k...e“ in „k...že“, ker nektore so se še celo spotoma iz krčme vlačile. To je bil lep nauk za otroke, kaj ne? Ja ja, g. Poplatnik, mi Vam potrdimo, da niste Vi zapeljali deklet; ali dragi „Štajerc“, kaj ti sodiš, kdo je tisti, kateri je, prvi povzročitelj te hudobije? Tudi te vprašamo, ako ti je znano, kdo je pridigal, da je vekši greh „Štajerca“ čit-tati, nego nečisto grešiti? Ni še tudi dolgo, da je bil nek mož pri spovedi; kakor je to navada našega Poplatnika, da ga vpraša, koga je volil in koga bo prihodnje volil, je mož odgovoril, da za prihodnjo še ne zna; tedaj mu reče: Te pa voli, če boš samega satana s pekla volil! Evo bila spoved! Več prihodnjč. Farani.

Sv. Barbara v Haložah. Vroč hrepenenje po županskem stolcu občine Gradiša je navdajalo tukajšnega posestnika in novo izvoljenega od-bornika Franca Šmigoc. Dne 14./III. 1912 se je

vršila volitev obč. predstojnika, ali to človeče je vsled agitacije zamudil čas začetka volitve predstojnika in svetovalcev; v svoji ošabnosti si je bil namenil našgati cigareto; ko pa je vi-del, da nima nič za opraviti pri nadaljni volitvi radi svoje zamude, potem si je mirno vzel pipico iz žepa, in zapalil mogoče na čast izvoljenemu predstojniku g. Županu. Vnet „sloga“.

Sv. Barbara v Haložah. (Napad). Dne 20./III. 1912 je v noči ob 9. uri napadel gostil-ničar, mesar in posestnik Anton Reicher sina cerkvenega ključarja Belšak ter mu delil zauš-nice; pri tem je prišel zraven organist Pišler, da bi še tudi on za svojo osebo kaj od Reicherja sprejel; in res mu je ta takoj podelil par krep-kih zausnic, in je pri tem moral njegov havelok dva dni pred gostilno v blati ves razdrapan le-žati. Radi prostovoljne delitve zausnic in cest-nega napada se bode Reicher pred sodnijo zago-varjal. Morda ga bode državni poslanec Brencič v državnem zboru zagovarjal kot pristaža kleri-kalcev. Živijo klerikalna olika! Navzoči videc.

Bohova. Oh, oh, siromaček vsega usmiljenja vreden, kako je hudo bolan! Trga ga po duši in telesu, zvija se v hudih stiskah, težavah in dvomljivostih, neznosno ga šraufa, stiskuje, šiplje in Bog ve kaj še. V težkih sanjih se premetuje in prevrača na svoji postelji, da kar deske škripajo; vzdihuje v globokih duševnih stiskah, hudi pot ga preliwa ter mu rosi dušne rjuhice njegove. Bolan je, bolan, oh oh, in kako hudo bolan! Kaj ga je neki tako hudo prijel, da v tolikih bolečinah vzdihuje, kaj neki? O moj ljubi „Štajerček“, nič družega, kakor naše — občinske volitve — in koga pa koga, za pet snopov nasmojenih? nobenega drugega kakor njega, no, njega, g. kaplana Baznika iz Hoč! Huj, huj, kako hudo je revček zbolel, ti siromaček siromačni, o joj, joj, joj! Sicer ni moj, ni naš prijatelj ta hudo zboleli g. kaplan-ček, a mi smo kristjanskega usmiljenja polni in smili se nam, smili. „Štajerček“, ti res ne ver-jameš, kako ga bolijo in srbijo naše letošnje občinske volitve. Par mesecev mu te šmentane volitve ne dajo miru ter ga gonijo sem ter tja, okoli in okoli, brez preneheka, brez usmiljenja, kakor desetega brata, čisto blazen burja od hiše do hiše, od volilca do volilca, iz Hoč v Bohovo, iz Bohove v Hoče itd. i. t. naprej. Vaške goske, race majojo z glavicami ter se med seboj pov-prašujejo, kaj mu je neki prišlo, kaj se mu je zmešalo, da g. kaplan Baznik po vasi toliko blazi okoli; nekega ošabnega purančeka, ki si je ravnokar vpregel svojo kočijo ter se ponosno zvozil po dvorišči, je ta volilni nemirnež v svoji neznanski sili skoraj na smrt pohodil, tako da se je ustrašeni perutnež prav hudo začel kre-gati nad tem nasilnežem, med tem pa ko je vaški nadkodikin na vrhuncu največjega in viš-jega gnojišča prav srpo zagodernal in zapel: „Kikiriki, že spet štime: Lovi!“ Oberžabjak pa pomoli glavo iz Bohovske luže in zarupne: „Kvak, kvak, kvak, za Bohovčane bo to en žlak“. In naš stari Hektor, vaški štirinogati gmajski nahtvahtar zaničljivo z zadnjimi tacama pobrskala po trati, pa zakolne: „Hau, hau, hau, a jaz bi mu že dau.“ Vidiš, ljubi „Štajerček“, tako se imamo zdaj pri nas po vasi in okoli vasi! Tretjega aprila imamo volitve. Če na ta dan ne bo šlo po volji g. kaplana Baznika, potem pa je res zelo lahko mogoče, da nam toti gospodek popolnoma znori. Mogoče pa je tudi, da ga do-vršena volitev pomiri tolikanj, da bo zanaprej

se več briga za duhovske nego za pos-lanci. Baznik, Baznik, kaj pa bo, kaj, če padejo tvoja goreča, plamenčča želja po Bohovski davi — oh joj, oh jomene, Baznik, Baznik bo potem? — Bohovski dohtar Ničnep

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske oblačila.

Novice.

Cenjenim čitateljem naznanjamo, da morali zaradi pomanjkanja prostora v tej vilki nadaljevanje našega podlistka o samoskkih zločinih v Čenstohovi izpustiti. ga iznesli bomo nadaljevanje in konec v prihajajočih številkih.

Na Dunaju se porabi vsak dan 900.000 trov mleka. Kmetje v okolici so večidel v karskih zadrugah organizirani in oddajajo mlazopet velikim podjetjem na Dunaju.

Družina Rothschild darovala je v dobrodelne namene mestu Witkowitz svoto čez 1 mil. kron.

Grozna rudarska nesreča. V Taganrogu Ruskem so se v rudniku Italijanskega razstaplina. Več kot 50 rudarjev je bilo takoj mrtva čez 100 jih je še sedaj v jami. Ker je čelo v jami tudi goreti, je vsaka rešitev ključena.

Velika povodenj je divjala na Ogrskem. hujše prizadeta je občina Panyola, kjer je od 280 hiš le 40 celih; vse druge hiše je razrušila.

4000 kmetov je spremljalo zadnjič umir-nemškega kmetskega poslanca Franca Kutska zadnjemu počitku. Pogreb je bil veličast-a pokojnik je bil tudi pravi zastopnik kmet-ne pa politični hujskač a la dr. Korošec Verstovšek.

Železniška nesreča. V bližini postaje Tbnica pri Krakovi trčil je tovorni v osebnik. Izpod razvalin razbitih vlakov so potegnili težko in 100 lahko ranjenih. 3 osebe so t-umrle.

Prav amerikansko! Gospa Kati Littin Ergoldsbachu na Bavarskem je pri izkušnji evola pravilno ubila, razsekala in istotako je ter svinjo. Neki amerikanski hóteliar jo je kot mesarico sprejel in ji plača letno 2500 kron.

Kmetsko državo se lahko imenuje Dan-kajti vsled kmetov je postala bogata. Dan (Dänemark) je danes skoraj najbogatejša drž-na svetu. V 70. in 80. letih prejšnjega stola so se pričeli danski kmetje združevati. Ust-avili so zadruge za živinorejo, parne majo-prodajalne za puter, društva za razpošilja-jajc, lastne kralnice, pekarije, pivovarne in mli-Do so danski kmetje dospeli na tako vis-stopinjo izobrazbe, zahvaliti se imajo svojim bornim ljudskim šolam, katere je ustati pesnik in škof Grundvig. Danes imajo na š-skem 731 kmetskih visokih šol in 14 kmetskih šol z 475 učitelji in 172 učiteljicami. Ti države podpirani zavodi dajejo mladini kmeti in obenem splošno izobrazbo; dajejo jim tudi ponos in veselje za kmetsko delo. Najb-ljudje na Danskem prihajajo iz kmetskega sta. Najplivnejši poslanci so sinovi kmetov. Prej-ministrski predsednik in vojni minister l-vaški učitelj Christensen sta kmetska sin- Poljedelski minister Ole Hansen je še da kmet; njegova hčerka se uči gospodarstva nekemu vaškemu kovaču. Minister za notr-zadeve je kmetskega rodu in pokojni finan-minister je bil sin kmetskega ulinarja. Sed-min. predsednik je učitelj, njegova hčerka uči rokodelstva. In tudi najboljši danski filoz-pesniki ter umetniki so kmetske krvi. žela je pri tem bogata postala. Pri nas pa klerikalci upirajo, da bi ja ne prišla izobraz-med kmetske vrste in vsak škric zaničuje km-Zato pa smo pri naz revni in ubožni...
Luna mrknila bode v noči od 1. na 2. ap-t. 1. Začelo bode to ob 10. uri 26 minut-trajalo do 12. ure 2 minut. Mrknjenje bode majhno; le peti del lune bode zatemnelo.

Atentat na laškega kralja.

Poročali smo že v zadnji številki, da je izvršil neki anarhist poizkušeni umor na italijanskega kralja Viktorja Emanuel. Ko se je ta po cesti peljal, ustrelil je anarhistični zidar Antonio d'Alba iz revolverja. K sreči ni zadel kralja. Pač pa je zadel majorja Lang, ki je službeno kralja spremljal. Mi prinašamo danes sliko ranjenega ofi-cirja in morilca, katerega so takoj pri-jeli in zaprli.

Der verwundete Major Lang. Der Attentäter Antonio d'Alba. Zum Attentat auf König Viktor Emanuel.